



AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind măsurile
de securitate ale sistemelor informatice**

Analizând propunerea legislativă privind măsurile de securitate ale sistemelor informatice, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b631 din 03.02.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea sistemului de măsuri minime de securitate aplicabile sistemelor informatice din administrația publică.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, în prezent, se află în dezbatere publică proiectul de Lege privind condițiile minime de securitate ale sistemelor informatice din Administrația Publică, proiect inițiat de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, și care are un conținut asemănător cu prezenta propunere legislativă. Proiectul de lege se regăsește pe site-ul oficial al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, la secțiunea „Inițiative legislative în domeniul Societății Informaționale”.

3. Securitatea rețelelor și a informațiilor devine o condiție obligatorie pentru furnizarea unor servicii publice de calitate, odată cu creșterea gradului de utilizare a Tehnologiei Informației (TI) în administrația publică centrală și locală. Orice serviciu de e-guvernare oferit cetățeanului trebuie să fie unul de încredere, sigur și securizat. Utilizarea pe scară largă a documentelor dematerializate (în format electronic) în administrația publică, precum și utilizarea software-ului

ca serviciu în noi paradigme computaționale cum ar fi „cloud computing” impun cu mai mare necesitate securizarea rețelelor și a informațiilor tranzacționate în aceste.

Calitatea României de stat membru al Uniunii Europene impune o abordare pan-europeană a problematicii securității rețelelor de calculatoare și a informațiilor. În acest context, precizăm că Rezoluția Consiliului din 18 decembrie 2009 privind o abordare europeană a securității rețelelor și a informațiilor bazată pe colaborare (2009/C 321/01) solicită statelor membre:

1. Să intensifice eforturile de îmbunătățire a nivelului de securitate a rețelelor și a informațiilor, în special în ceea ce privește furnizarea unor produse și servicii solide, fiabile și ușor de utilizat;
2. Să informeze utilizatorii în privința riscurilor de securitate asociate produselor și a modului în care se pot proteja;
3. Să ia toate măsurile tehnice și organizaționale pentru a garanta continuitatea, integritatea și confidențialitatea serviciilor și rețelelor de comunicații electronice;
4. Să continue lucrările la standardizarea securității rețelelor și a informațiilor și să facă eforturi în vederea identificării unor soluții armonizate, care să asigure interoperabilitatea;
5. Să participe împreună cu statele membre la exerciții pentru a asigura un răspuns adecvat în caz de urgențe .

Pe de altă parte, prin Rezoluția Consiliului, se recomandă valorificarea „avantajelor unei utilizări armonizate, acolo unde este cazul, a standardelor internaționale de securitate în întreaga Uniune Europeană în domeniul securității rețelelor și a informațiilor”. Totodată, se recomandă statelor membre utilizarea standardelor ISO 15408 pentru definirea cerințelor de securitate la nivelul calculatoarelor și rețelelor de calculatoare, precum și ISO 17799 (devenit ulterior ISO 27001), ca fiind un cod de bune practici pentru managementul securității. Utilizarea standardelor internaționale pentru managementul securității este de preferat unor abordări particulare valabile numai în context local sau regional, iar schimbul de informații și documente în format electronic între nivelul local/regional și cel al instituțiilor UE ar trebui să se facă respectând aceleași standarde de securitate, recomandate de instituțiile abilitate.

Proiectul se încadrează în contextul european amintit, însă, cu toate că își propune a stabili un set minim de măsuri destinate securizării sistemelor informatice din administrația publică, acesta prevede numai elementele de bază care fundamentează politica de

securizare a rețelelor. Măsurile de securitate sunt amintite conceptual, fără a se realiza însă o dezvoltare corespunzătoare din punct de vedere normativ. Pentru a produce efectele scontate, proiectul ar trebui completat cu reglementări referitoare la un set minimal de controale, cum ar fi cel dedicat securității calculatoarelor din rețea sau a managementului logurilor (cataloagelor) de securitate, precum și al documentelor care se întocmesc cu această ocazie.

Din același motiv, proiectul ar trebui să prevadă rolurile și responsabilitățile persoanelor implicate în managementul securității sistemelor TI. Trebuie menționat faptul că administratorii de sistem nu au atribuții în managementul securității, așa cum rezultă din reglementarea propusă, aceste sarcini revenind responsabilului cu securitatea TI la nivelul instituției, care, la rândul său, este diferit de cel care realizează auditul de securitate.

4. La **art.3**, pentru respectarea caracterului unitar în redactarea actelor normative, propunem reformularea părții introductive, astfel:

„**Art.3.** - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:”.

La **lit.h)**, întrucât, potrivit normelor de tehnică legislativă, utilizarea parantezelor nu este recomandată, este necesară înlocuirea acestora cu virgule. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

5. La **art.4 alin.(2)**, pentru asigurarea unei reglementări complete și corecte, este necesar să se prevadă instituția care are competența emiterii respectivelor Norme tehnice și metodologice, precum și actul prin care aceste Norme trebuie adoptate.

6. La **art.7 alin.(3)**, pentru rigoarea reglementării, sugerăm reformularea părții de final a textului, astfel: „... se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor și societății informaționale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și pe pagina de Internet a Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale”.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU


București

Nr. 158/26.02.2010.